

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Er/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616201186
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3616201186.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v exekučnej veci oprávneného: SERRAGHIS LOAN MANAGEMENT LTD., so sídlom Afentrika Court, Office 2, 6018 Larnaca, Cyprus, reg. č.: HE257931, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 4012/30, proti povinnému: E. D., bytom Q. O. XX, štátna občianka SR, o vymoženie 66,02 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Exekučné konanie zastavuje.
- II. Povinnému náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Uznesením tunajšieho súdu zo 17.5.2016, č. k. 5Er/90/2016-19, bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 10.3.2016, doručená tunajšiemu súdu 23.3.2016, zamietnutá v celom rozsahu.

Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "EP" alebo "Exekučný poriadok") ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.6.2016, preto bolo potrebné exekučné konanie v súlade s § 44 ods. 4 EP zastaviť.

Ďalej súd rozhodoval o náhrade trov exekučného konania (oprávneného a povinného). Rozhodovanie o tejto otázke inicioval oprávnený, ktorý si už v rámci návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil náhradu trov exekučného konania vzniknutých z titulu zaplatenia poplatku zo žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom a z titulu právneho zastúpenia.

Keďže Exekučný poriadok neobsahuje úpravu trov exekučného konania (len trov exekúcie), vychádzajúc zo vzťahu Exekučného poriadku voči Občianskemu súdnemu poriadku, normatívne vyjadrenému v § 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky súdny poriadok"), je potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov exekučného konania aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. S výnimkou § 38 ods. 3 Exekučného poriadku žiadne ustanovenie Exekučného poriadku nezakotvuje obligatórne rozhodovanie exekučného súdu o trovách exekučného konania tak, ako tomu je v prípade trov exekúcie pri zastavení exekúcie (§ 200 ods. 5 Exekučného poriadku), a preto je rozhodovanie exekučného súdu o trovách exekučného konania viazané na návrh účastníka konania s poukazom na § 251 ods. 4 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 140 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách exekučného konania (oprávneného a povinného) súd rozhodol s poukazom na vyššie citované ustanovenia. Úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal. Súd však povinnému náhradu trov konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich priznanie a v podstate mu v tomto štádiu trovy konania preukázateľne ani nevznikli.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 44 ods. 4 EP).

Proti výroku II. tohto rozhodnutia je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske, a to písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 202 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a contrario).

Podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku je proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku)